

Ez egy ingyenes online magazin kereskedelmi forgalomba nem hozható!

2. Szám アニ雑誌

AniMagazin

Japán Fanatikusoknak!

Nippon Chaosb interjú
Beszélgetés a fansubber csapat adminjai-val

Gésák
Világ a smink mögött

Mindig távol leszel
Hetalia Fanfic 2. része

Ékszerkészítési kalauz
Mi micsoda az ékszerkészítésben?

トライガン
TRIGUN
Badlands Rumble

A humanoid tájfun újra pusztít.

www.animagazin.tk



2011/06 2. szám



Tartalomjegyzék

Legfőbb támogatóink

Urahara Shop
Engedd szabadjára a fantáziád!



Anime ismertető

Baccano! - A genzster világ örült animéje 03-04
Trigun Badlands Rumble - Trigun Mozi 05-06

Fansubber riport

A "mikrofon" túl oldalán 07-08
Interjú a Nippon Chaos Weboldal adminjaival

Hírek Japánból

Sziget országai napló 09-10

Japan kultúra

Japán ünnepek 1. rész
Gésák - Világ a smink mögött 11-14

JMusic

Orochi bemutatása és koncert beszámoló 15-16

Nuihari műhely

Ékszerkészítési kalauz 17-18

Sensei tutorial

Bevezetés a Matroska fájl rejtelseibe
Otaku szótár 2. rész 19-21

Olvasói gondolatok

Speciális animekarakterek 22-24

Havi szellem

Anime vagy Manga? 25

Fafic

Hetalia fanfic:
Mindig távol leszel... 2. rész 26-28

~Impresszum

Főszerkesztők

NewPlayer, Kurosaki

Szerkesztők

Hirota

Korrektorok

Maya-chan, Hiko, Catrin

Chii-chan, Sasyou, Strayer 8

Logo és design

Kurosaki, SS_Ichigo

Címlap

Kurosaki, SS_Ichigo

**Köszönjük szépen az eddig
beérkezett cikkeket!**

Továbbra is várjuk őket az
alábbi címekre:

www.animagazin.tk

animagazinstaff@gmail.com

BACCANO!

A GENGSZTERVILÁG ŐRÜLT ANIMÉJE



A harmincas évek Amerikáját nem egyszer láttuk különböző filmekben, könyvekben és hírekben, úgyhogy tisztában lehetünk azzal, milyen világ volt anno. Világválság, tömeges munkanélküliség, eladhatatlan termékek és az egyik legnagyobb mértékű bűnözőhullám, ami végigsöpört az országon. Egyszerre romantikus és veszélyes időszak, mely egy japán író is megihletett. Narita Ryōgo létrehozta a sajátos történetű Baccano! világát, ami végül egy animefeldolgozáshoz vezetett. A többi meg már történelem.

Maga a szó olaszul zűrzavart jelent, habár az író „hülye hangzavarként” fordította, ami fontos jellemzője a történetnek. Nem elég, hogy a cselekmény számtalan szálon fut, de ezek a szálak nem mindig helyezkednek el ugyanabban a térben és időben. Első megnézésre is nehéz lehet felfogni, ki kit akar éppen eltenni láb alól, ki kinek a barátja, vagy éppen ki kivel tartózkodik ugyanabban az évben. Zavaros? Igen. Gond ez? Nem. Miért? Mert így is szórakoztató! De rendezzük kicsit sorainkat: a Baccano! három különböző évben játszódó történetet gyúr egybe, és mindegyiket párhuzamosan meséli el, miközben ezek a történetek néhány ponton kapcsolódnak egymáshoz. A fő kapocs az úgynevezett Halhatatlanság Elixírje, ami örök életet biztosít annak, aki megissza. Egy visszaemlékezés során kiderül, hogy habár a szerből egy csapatnyi alkimista is ivott - így halhatatlanná váltak -, csupán egyikük ismeri a titkát. Ezt viszont nem árulja el társainak, mert fél, hogy visszaélnék vele. Nem is lenne nagy gond ezzel, csak hogy a halhatatlanoknak van egy

hatalmas gyengéje: ha az egyikük egy másik halhatatlan fejére teszi a jobb kezét miközben azt gondolja: „Felfallak”, az illetőt azonnal felszippantja, ezzel elnyeri minden tudását, ugyanakkor meg is öli őt. A bonyodalom tehát adott, az egyik alkimista magának akarja a titkot, ezért igyekszik minden társát az említett módon felfalni. Így újra elkészítheti a csodaszert, hogy

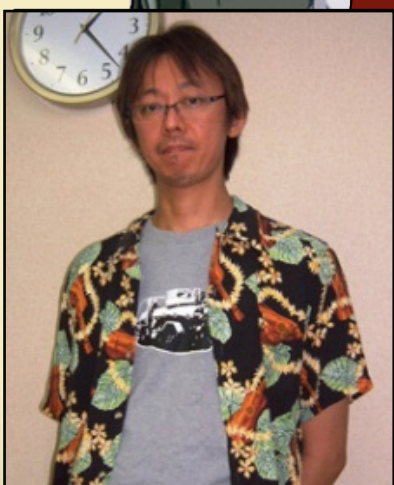


azt saját céljaira használhassa fel. És ez a fantasy vonal hogy kapcsolódik a gengszterekhez? Íme: A Halhatatlanság Elixírjéből két palacknyi készült. Az 1930-ban, New Yorkban játszódó események során ezek hol egy

kis bűnbanda, hol a helyi maffia családok egyikének kezébe kerülnek, nem kis agybajt okozva a készítőnek. Közben egy fiatal fiú bekerül az egyik családba – aminek véletlenül egy halhatatlan is a tagja –, feltűnik a gonosz alkimista, és a valaha látott legkülöncebb tolvajpáros is csak jobban felkavarja a cselekmény állóvizét. Az 1931-es történetnek a helyszíne leszűkül egy Flying Pussyfoot nevű mozdonyra, ahol elég szereplő gyűlik össze ahhoz, hogy egy jó nagy balhé robbanjon ki. Nem elég, hogy néhány terrorista túsul akarja ejteni egy nagynevű politikus családját (ismertetőjelük: fekete öltöny), és emellett egy örült gyilkos és az emberei le akarják mészárolni az összes utast (ismertetőjelük: fehér öltöny), de egy helyi rémmese alakja is meglevenedni látszik, és természetesen a gyilkolás a célja (ismertetőjel: vérvörös színű). A rengeteg gyilkos és mészáros mellett a gyerekbandának le kell tennie arról, hogy elkötik a vonatot és kénytelenek a hős szerepét felvállalni. Közben a komikus tolvajaink is visszatérnek, és egy-két halhatatlan is feltűnik a színen.

Az utolsó szál az 1932-es év, mikor egy lány akarja megkeresni eltűnt bátyját, a helyi maffia családok közt elharapózik a feszültség, az információs hálózattá váló nyomda dolgozói pedig igyekeznek kimaradni a konfliktusból, de közben minden újdonságot dokumentálnak. Érdekes még megemlíteni, hogy habár a tizenhárom részes anime ezeket a történeteket meséli el, később egy három részes OVA keretében folytatták a sorozatot, úgymond epilógust adva neki. A történetet alig viszi tovább, de ha valaki belekezd a sorozatba, érdemes ezt is megnéznie. A cselekmény zavarossága és a szálak összegubancolása gyakran felidézheti Tarantino Ponyvaregényét, vagy Guy Ritchie leghíresebb filmjeit, és ez nem is meglepő. Mind az író, mind a rendező rajongója ezeknek a filmeknek, és méltó módon is tisztelnek a nagyöregék előtt. De ez nem csak a történetvezetésre terjed ki, rengeteg humort és szemkápráztató akciót is beleszórtak ebbe az animébe. Durvább jelenetek miatt gyenge idegzetűeknek nem ajánlott, de így sem lépi át azt a bizonyos határt (nem csapunk át Hellsing méretű vérengzésbe). A *Baccano!* című anime egyik legnagyobb érdeme nem csak a történetben rejlik (hiába kiemelkedő), hanem a sokszínű és szerethető karaktereiben is. Érdekes, hogy habár közel húsz fontos szereplőt is felvonultatnak, konkrétan nem határozzák meg, ki is a főszereplő, minden karakter majdhogynem egyenrangú ebből a szempontból. Alakítják az eseményeket, részeseivé válnak, és nem a szerepükkel, hanem a jellemükkel tűnnek ki a többiek közül, így emlékezetessé téve megjelenésüket.

Ráadásul Narita olyan karaktereket alkotott, akik annak ellenére lettek a közönség kedvencei, hogy rendkívül ellentmondásosak. Legyen szó egy sorozatgyilkosról, aki a lehető leglehetősebb helyzetben képes szerelembe esni, egy halhatatlanról, aki bármit megtenne az életben maradásért, egy tolvajpárosról, akiknek egy értelmes szava nincsen, vagy egy örültről, aki csak ki akar nyírni mindenkit – nem lehet őket nem szeretni. A szinkronszínészek remek alakítást vittek véghez, ahogy egy minőségi animétől ez elvárható. Érdekes tény, hogy sokan dicsérték az angol szinkront is annak ellenére, hogy általában a japán szinkron-angol felirat kombinációját ajánlják a szinkronos verzió helyett. Ebben az esetben nem meglepő az elismerés. A főleg New Yorkban játszódó történetnél a japán kollégákhoz hasonlóan igyekeztek hűek maradni a szereplőkhöz, és eltekintettek a ténytől, hogy „ez csak egy rajzfilm”. A zene is kiemelkedő, a jazz, swing és más számokat hallva csak arra lehet gondolni, honnan tudnánk megszerezni ezt lemezen is. Az opening pedig olyan, mint az anime tükörképe: a gyors zene alatt felbukkanó pillanatképeken láthatjuk viszont a szereplőket a rájuk jellemző helyzetekben, ami finom ízelítőt nyújt a várható élményről (és sokat segít abban, hogy könnyebben jegyezzük meg a neveket). Sajnos az ending már a felejthető kategóriába tartozik, habár a zene jó és az énekesnőnek is remek hangja van, a képi megoldásokat már nem használták ki. Az animáció részletes, a hátterek hűen tükrözik a harmincas éveket, a karakterábrázolás (amiért eredetileg a regény illusztrátora, Katsumi Enami volt a felelős) pedig egyszerű, mégis kiváló.



TAKAHIRO OMORI
AZ ANIME RENDEZŐJE

Az anime egyetlen nagy negatívuma a rövid terjedeleme. A lassan már tizennyolc kötetet számláló regénysorozatnak csupán töredékét dolgozták fel, így a végén az lehet az érzésünk, hogy befejezetlen, több történés nincs elég részletesen kidolgozva. Folytatásról még nem közöltek hírt, habár jó jelnek számít, hogy az író másik művét is nagy sikerrel adaptálták (*Durarara!*), és arról is hallani, hogy még egyet fognak (*Etsusa Bridge*). Bármi is legyen, azon a tényen nem változtat, hogy a *Baccano!* nem csak díjat érdemlően (és nyerően) sikeres, de szórakoztató és kimagasló alkotás is. Bárkinek ajánlom, aki nem riad vissza ettől a szokatlan történetvezetéstől, mert egyet garantálhatok, aki megnézi nem úgy fog tekinteni az animékre, ahogy eddig tette. Rendkívül nagy hatást kelt.

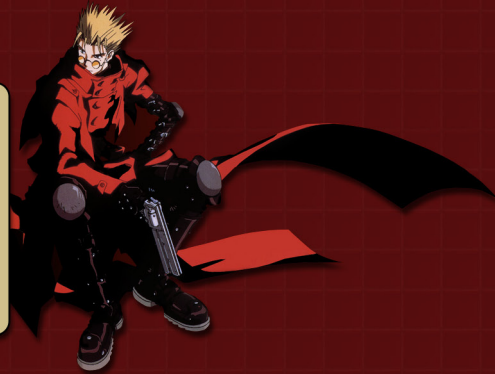
ÍRTA: NUBER7

トライガン TRIGUN Badlands Rumble

A humanoid tájfun újra pusztít.



Bizonyára nem kell senkinek bemutatni Eszeveszett Vash történetét, hisz az A+, majd később Animax által vetített sorozat itthon is szép sikereket ért el. A 26 részes Trigun, most egy filmmel bővült, amire a rajongóknak majd 13 évet kellett várni a sorozat 1998-as premiere után. Ennek ellenére a készítők nem erőltették meg magukat, hogy egy igazán nagy durranással örvendztesse meg minket. Az animációs stúdió a Madhouse, és a stáb nagy része is megmaradt. A rendező Nishimura Satoshi, aki a sorozat 1. és 26. részét rendezte.



Egymaréknymi dupladollárért

A történet egyszerű, mint egy kifeszített cérna, és ugyanolyan lineáris is, biztos nem fog elakadni senki, hogy nem érti. A film cselekménye körülbelül a sorozat közepébe illeszthető be, de ez lényegtelen, mert független attól. A sztori a múltban kezdődik, amikor is egy kamion méretű fickó, név szerint Gasback, három társával épp bankot rabol. Dolguk végeztével, a három jómadár szembefordul Gasbackkal és majdnem megölik,



de megjelenik kedvenc piros ruhás bohócunk és megmenti. Eltelik húsz év, Meryl Stryfe és Milli Thompson Macca Citybe tart biztosítási ügyben, a város vezetőjéhez, aki az áruló bankrablók egyike. A férfi időközben nagy hatalomra tett szert és még arany szobrot is építtetett

magának, mondhatni ő lett a helyi félisten. Fülébe jutott, hogy Gasback visszatér, ezért minden fejavadszt a városba hivatott. Ide tart Vash is, útközben társulva egy Amelia nevű lánnyal, aki szintén nem nyaralni érkezik a városba. Nagyjából ennyi az alapszitu és ez bontakozik majd ki ahogy haladunk előre. A sorozat összetett története után, én sokkal többet vártam, mint egy egyszerű filler epizódnak is beillő filmet, már ha annak nevezhető. Az, hogy független a sorozattól, az nem baj, de jobbra számítottam.



a nyakán lógnak. Merthogy a fej vadászok elől való menekülésben bizony pusztulnak a városok. Igaz a filmben a két hölgy más feladatot kap, de ettől még nem mentesülnek Vash hatása alól. A magányos farkas szerepét Nicholas D. Wolfwood alakítja, aki a kegyelem fogalmát megreformáló pap, egy hatalmas fémkeresztet cipel a hátán, és azzal szórja az „áldást”. A film gonosza maga Gasback, aki bosszút akar állni régi társain a 20 évvel ezelőtti árulásért. Teljesen átlagos, sablonos karakter, egy nagy fickó, nagy fegyverrel, semmi extra nincs benne, beleillik a Trigun világba és egy ilyen szintű alkotásba teljesen jó. Aki viszont több figyelmet érdemel az Amelia. Meglehetősen határozott és veszélyes nőszemély, kimondott gyöngyszeme a filmnek, és csak a végén értjük meg, hogy miért is fontos ő.

Akit bulldózernek hívtak

Kedvenc sorozatbeli szereplőink természetesen visszatérnek a filmben is. Nem szeretném hosszan bemutatni őket, csak egy-két mondatban. A főhős Eszeveszett Vash, akinek 60 milliárd dupladollár van a fején és minden fejavadsz őt keresi. Ennek ellenére barátságos és lökött figura, illetve a szeretet és béke elkötelezett híve. Meryl Stryfe és Milli Thompson egy biztosítótársaság megbízottjai, akik Vash pusztítását mérik fel és ezért mindig



Amit nagyon fájlaltam, hogy a karakterek igazi tulajdonságai semennyire nem érezhetőek, gondolkok itt Vashra és Wolfwoodra, egyedül Amelia helyzete és tettei nyernek értelmet.

Vadiúj vadnyugat

Essen most szó arról, hogy miként kényeztetni szemünket a film. Ugyanis a grafika nagyon szépre sikerült, de hát ez a minimum, amit elvárhatunk egy 2010-es alkotástól. Teljes mértékben megfelel a követelményeknek, a táj szép, a hátterek kidolgozottak és a porfelhők is gyönyörűek. Ebből következik, hogy az animáció is szép. A karakterek is jól lettek megrajzolva, kaptak egy kis ráncfelvarrást a sorozat óta, de hát ez kellett is. Néhány résznél éreztem

csak, hogy a karakterek nem ille- nek a körjük rajzolt környezetbe. A kameraállások is teljesen szokványo- sak, a készítőik nem alkalmaztak semmilyen különleges nézetet, de ez inkább csak szőrszálhasogatás, mint valódi hiba, semmit nem von le a film élvezhetőségéből, csak a "húúú" hatás marad el.

Újraszól a hatlövétű

Hangok terén sincs semmilyen pa- nasz, a hanghatások rendben vannak, a felcsendülő zenék is illenek az egyes jelenetekhez. A főként jazz és rock stílusú zenék igazán jó szórakozást biztosítanak. Openingről nem tudok nyilatkozni, mivel nincs, csak egy főcímet kapunk és egy szöveges Vash bemutatót fél percben. Az ending is

hasonló, konkrétan a film konklúziója, alatta pedig kellemes muzsika csendül fel. Tehát nincsenek a szokásos sötét háttér előtt a gravitációt meghazud- toló, felfelé áramló betűk. Kicsit olyan érzésem volt, mintha valamilyen érthetetlen okból spóroltak volna a műsoridővel. Szinkron hangok tökéle- tesek, mindenki megvan a sorozat- ból, így nem is csalódunk, emellett az új szereplők hangjai is jók lettek.

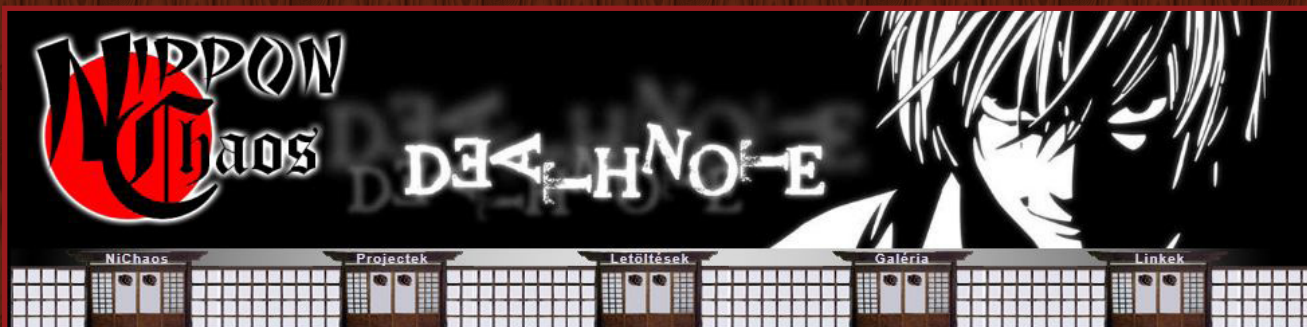


Levonva a megfelelő következtetéseket, pozitívumokat és negatívumokat összegezve, azt tudom mondani, hogy egy csalódás volt számomra a film, bár olyan nagyon komoly darabot sem vár- tam. Hozta ugyan a Trigun filinet, de a sorozat adta élményt nem adja meg. Már a hossza is adhat okot pesszimizmusra, merthogy egy ilyen 90 perces dolgot ma már nem neveznék film- nek. Inkább egy hosszabb OVA, és a Badlands Rumble minden tekintetben ezt a trendet erősíti. Szóval, akik esetleg azt gondolták, hogy ezzel a filmmel ismerkednének meg a Trigunnal, azokat lebeszelném a dologról, és inkább szánjanak időt a sorozatra, mert ott egyrészt egy rendkívül jó történetet kapnak, másrészt a karakterek is jobban megérthetőek. Akik viszont ismerik a sorozatot, azoknak egy kellemes kikapcsolódás, semmi több, de mégis kapnak egy új kiegészítőt.

Írta: Hiroataka

Interjú a Nippon Chaos-al

Ehavi interjúnkban bemutatunk egy eléggé új fansub csapatot, a Nippon Chaos Website-ot. Kérdéseinkre a két alapító Kenshin és Ryuk válaszol majd.



- Mikor alapítottátok meg a csapatot? Milyen céllal?

Kenshin:

Gyakorlatilag 2010 szeptemberében alakultunk meg. Az ötlet még valamikor augusztusban kezdett kicsírázni, ekkor kérdeztem meg Ryukot, hogy lenne-e kedve egy fansub csapatot alapítani. Nem gondoltam volna, de elég hamar beleegyezett, és rögtön neki is kezdtünk a munkának. Kiválasztottuk a Death Note animét, mint első projectünket, megcsináltuk a blog.hu-n az ideiglenes honlapot, elkezdtünk fordítgatni, lektorálni egymás munkáját. Majd jött az ötlet, hogy csináljunk egy jobb honlapot, és nagy meglepetésemre elég hamar elkészültünk a vázával, hamar kiderült, hogy lesz a dologból valami. Majd hónapokat töltöttünk a tökéletesítésével, és végül kész lett. A honlapozás közben a projectek kissé háttérbe szorultak, ezért úgy döntöttünk, hogy felveszünk néhány fordítót. Így került hozzánk először DoctorWho, majd a többiek szépen sorban. És most nagyjából itt tartunk. Egyszerűen csak szerettem volna kicsit mélyebben foglalkozni az animékkal, mangákkal, és azt szerettem volna, hogy az én fordításaimat élvezze a magyar anime- és mangaközösség.

Ryuk:

Hivatalosan az első bejegyzés 2010 jan. 22-én íródott. Persze nem pontosan innen kezdtük. Arra emlékszem, hogy a téma először valamikor 2010 nyarán került szóba. Kenshinnel már régóta ismerjük egymást, és egyik nap megemlítette nekem, hogy alapíthatnánk mi is egy fordítói csapatot. Mindketten szeretjük a mangákat és animéket, és arra gondoltam, miért is ne. Gyakorlatilag a nulláról kezdtük, és mára egészen jól összejött a dolog. Persze még van hova fejlődni, de még sok tartalék van a csapatunkban. A célom elsősorban az volt, hogy egy igényes honlapot hozzunk létre, ahol az anime és manga, vagy esetleg magát Japánt kedvelő magyarok böngészhetnek, fórumozhatnak és természetesen animéket, mangákat olvashatnak.

- Hányan kezdtétek, és jelenleg hányan vagytok?

Ryuk:

Eredetileg ketten kezdtük kenshin és én. Összeállítottuk a honlapot és nekikezdtünk élesen a dolognak. Viszont ketten kevésnek bizonyultunk a feladathoz. Ekkor elkezdtünk tagokat keresni. Első fordítónk DoctorWho volt, aki sok terhet vett le a vállunkról viszont munka még így is akadt bőven. Szerencsére lelkes mangafordítókra találtunk így csapatunk ma már 8 tagos (Kenshin, RYUK, DoctorWho, spk, Strayer, silverwolf, ayu998, Szaszi).

- Mi a csapat fő profilja? Van esetleg olyan projekt, ami mindennél előrébb való?

Kenshin:

Mivel eredetileg a Death Note-tal indítottunk, és a honlapon is sok elem tükrözi ennek az animének a dominanciáját, ezért talán ezt kéne mondanom. Azonban nagyon élvezzük a Monster fordítását is, ami valószínűleg tovább fog nyúlni, mint a Death Note-é. És nagyon hálásak vagyunk manga fordítóinknak a fordításaikért, így nem mondhatnám, hogy bármelyik is előrébb lenne a másiknál.

- Kerestek új tagokat?

Ryuk:

Természetesen keresünk. Szívesen fogadunk minden lelkes anime és manga kedvelőt. A munkában sose árt, ha van segítség. Szívesen várjuk olyan fordítók jelentkezését, akik valamilyen új projecttel is meg tudnának bennünket (és természetesen a rajongókat is) örvendeztetni. Még sok betöltetlen pozíció van, és persze fordítókból sosem elég. Bővebb információkat a tagfelvételtől a honlapunkon találtk.

- Tervezték új projekteket a jövőben?

Kenshin:

Én személy szerint vágyom egy saját projectre, ezért most pont egy izgalmas animét keresek, hogy még színesebb lehessen a honlap. Emellett várunk rajongói javaslatokat, Magyarországon nem igen fordított, viszont közkedvelt animékre. Úgyhogy ha van kedvenc animétek, amit nem találtk magyar fordításban, de érdekelne titeket, nyugodtan keressetek fel minket. Mint láthatjátok főleg animékkel szeretnénk bővülni, mangából szerencsére elég sok található a honlapon.

- Végezetül köszönjétek el pár szóban az olvasóktól:

Kenshin:

Light azt mondta, hogy a világ velejéig rohadt, ő még nem látta a NiChaost. Te ne szalaszd el a lehetőséget!

Ryuk:

Ahogy egy shinigami mondaná: "I'm neither on your side nor L's side in this" I'm on the side of NiChaos because they know "shinigami eat only apples"

Nippon Chaos Website Projektek

Aktív Manga Projektek:

Abara Biomega, Blame, Bokuranojisatsu, Kör, Loveless, Shina Dark, Tenhan, Vagabond

Aktív Anime Projektek:

Death Note, Monster

Ez volt az ehavi fansub riportunk remélem sokaknak kedvet hoztunk a csapat látogatásához. A következő számban ismét jövünk majd egy csapattal, hogy kikkel azt még mi se tudjuk.

Írta: Yume-chan

Szigetországi Napló Japán főbb hírei



Fullmetal Alchemist, jön az új film

Amikor befejeződött a Fullmetal Alchemist: Brotherhood, már akkor tudtuk, hogy jönni fog a film is, de a részletek csak most láttak napvilágot. A hivatalos oldalra már felkerült két trailer is, és a film a FMA - Milos no Sei-Naru Hoshi címet kapta. Kiderült, hogy a főcímdalt a L'Arc-en-Ciel prezentálja, mint ahogy az első FMA sorozatnál és filmnél is tették. A rendezői széket Murata Kazuya foglalhatja el, aki a Code Geass animénél is hasonló szerepkörben jeleskedett. A forgatókönyvet Shinbo Yuichi írja és a karakterdizájnért Konishi Kenichi (Tokiói Keresztapák) felel. Természetesen az animációt ezúttal is a Bones végzi. A film premiere július 2-án lesz Japánban.

Forrás: Anime News Network

Az 5. Seiyuu díjátadó nyertesei

Március elején átadták az elmúlt év legjobb szinkronszínészeinek járó díjakat. Legjobb férfi színész kategóriában nem került sor a díjazásra. A legjobb színésznő Toyosaki Aki lett, aki Hirasawa Yui hangját adja a K-ON!! c. animében. A színésznő ezen felül a legjobb megszemélyesítés díját is elnyerte. A legjobb szinkron mellékszereplő Okamoto Nobuhiko, aki a Kaichou wa Maid-Sama! c. animében Usui Takumit alakítja. Ezt a díjat vehette át Nakai Kazuya is, aki a One Piece-ban Roronoa Zoro hangja. Ugyanebben a kategóriában, de a női részlegen Arai Satomi és Itou Kanae kapták a díjat. Előbbi Shirai Kuroko hangját adja a Toaru Kagaku no Railgunban, utóbbi pedig Elcea de rux ima, a The World God Only Knows című animében. Belépő, azaz kezdő színészek közül Uchiyama Kouki nyerte az elismerést, a Mobil Suit Gundam UC Banagher Links karakterének adta a hangját. A legjobb kezdő színésznő pedig Kanemoto Hisako lett, aki Musume Ika a Shinryaku! Ika Musume animében és Satou Satomi, ő Wendynek kölcsönözte a hangját a Fairy Tail animében. A tengerentúli rajongók által legjobbnak tartott díjat a Durarara!! című animéből Celty Sturluson hangja, Sawahiro Miyuki kapta.

Forrás: Anime News Network



A Studio Ghibli ismét nyert

A nagymúltú stúdió legújabb filmje, a Karigurashi no Arrietty nyerte el a Japán filmakadémia legjobb animációs film díját, a februárban megrendezett ceremónián. A film rendezője Yonebayashi Hiromasa, míg a forgatókönyvet maga Miyazaki Hayao írta. A díjátadón díjat nyert még a Detective Conan: The Lost Ship in The Sky, és a One Piece: Strong World is.

Forrás: Animenation



Folytatódik a Hellsing OVA

Hosszú idő után újra friss információkat kaptunk a Hellsing Ultimate OVA következő részéről. A Young King Ours japán mangamagazin megerősítette, hogy a sorozat nyolcadik része idén, június 22-én érkezik. A 2006 óta futó sorozat készítőinél azért történt némi változás, ugyanis a megvalósítást a Graphinica and Kelmadick fogja végezni, a csapat főként a Gonzotól távozni kényszerülő emberekből tevődik össze.

Forrás: AnimeNews

Újra kardot ragad Kenshin

A Jump Square magazinban látott napvilágot, hogy új Rurouni Kenshin anime készül. Részletekről csak később kapunk információt, de természetesen erről is beszámolunk majd nektek. Ezen felül két OVA már meg is jelent, ráadásul angol feliratot is kapott. Idén még egy film fog megjelenni, szintén csak Blu-Rayen. Ez utóbbi a Rurouni Kenshin: Ishin Shishi no Chinkonka [Requiem] címen fut és szeptember környékén érkezik majd. Úgy látszik a reneszánszát éli a Kenshin, ugyanis a múlt hónapban egy PSP játékot is kiadtak.

Forrás: Anime News Network, Sankaku Complex

Akira - Live Action részletek



Az Akira élőszereplős változata már jó régóta tervben van Hollywoodban és úgy néz ki, hogy lassan, de haladnak a dologgal. A Warner Bros előreláthatólag két filmet tervez, az első a manga harmadik kötetéig, míg a másik a befejező hatodik kötetig dolgozná fel Otomo Katsuhiro legendás történetét. A rendezést Allen és Albert Hughes kapja meg, a kivitelező cég pedig az Appian Way lesz, ami Leonardo Dicaprio tulajdonában van. Kaneda szerepére több lehetőség is felmerült, mint például, Garret Hedlund (Tron: Örökség), Justin Timberlake (Közösségi háló) vagy Joaquín Phoenix (Johnny Cash, Gladiátor), ám a WB nemrég Keanu Reeveszel is beszélt a szerepről, így talán ő tűnik valószínűbbnek. Ugyanez a helyzet Tetsuo esetében is, Robert Pattinson (Alkonyat), vagy James McAvoy (X-Men: First Class) a legesélyesebbek. Shikishima ezredes posztjára személyesen Morgan Freeman jelentkezett. A film producere, Steve Klovest a Harry Potter filmek forgatókönyvíróját bízta meg a kézirat csiszolásával. Ettől függetlenül a fent említett Robert Pattinson azt nyilatkozta, hogy bár szereti a filmet, de nem tud semmiféle Akirával kapcsolatos meghallgatásról.

Forrás: Aoanime, Anime News Network

Satoshi Kon est a Smithsonianban

Egy igazi érdekességről számolhatok be, ugyanis a washingtoni Smithsonian múzeum egy kuriózumnak számító eseményt tartott április elején. A Japanamerica című könyv szerzője Roland Kelts egy egész napot szentelt a tavaly augusztusban elhunyt nagyszerű rendező, Satoshi Kon tiszteletére. Kelts egy dicsérő beszédet is mondott Kon életművéről, továbbá több szempontból közelítve is beszélt a Paprikáról és a Hoshi o Ou Kodomo animéről. Ezen felül levetítették Miyazaki Hayao, Kiki, a boszorkányfutár című animéjét, tartottak cosplay versenyt és workshopokat is a rendezvényen.

Forrás: ANN

Írta: Hirotaka

Japán ünnepek 1. rész

Bizonyára tudjátok, hogy a japánok nagy híveik saját hagyományaiknak és azokat szeretik is megünnepelni, ezért nem múlik el hónap, valami nemzeti vagy vallási ünnep nélkül. Igyekeznek a lehető legtöbb szokást megtartani, és ezt is, mint mindent, a legnagyobb precizitással végrehajtani. A következőkben ismerjük meg, hogy mit csinálnak a japánok, amikor kivételesen nem dolgoznak.

Január 1. – Shogatsu, vagy újév

Ezt tartják a legfontosabb ünnepnek Japánban. Mikor eljön a január, akkor valami új is beköszönt vele, ezért feltétlenül fontos a tradíció. Szilveszterkor hajdina tésztát esznek, ami a hosszú életet hivatott elősegíteni. Január elsején, minden munkától és stressztől távol kell tartani magukat, minden bolt zárva és dolgozni is tilos. A háznak és a ruháknak tisztáknak kell lenniük. Éjfélkor a harangokat 108-szor kongatják meg, mely elűzi a buddhizmus 108 rossz szellemét.

Január 15. – Seijin i Hi azaz, a felnőtté válás ünnepe

Ezen a napon azokat a fiatalokat ünneplik, akik a tavalyi év óta betöltötték a 20. életévüket, azaz felnőtté váltak. Ugyanis Japánban ettől kezdve lehet szavazni, legálisan dohányozni és alkoholt fogyasztani. Náluk ilyenkor bizony a húsz éveseké a világ.

Február 3. – Setsubun – A tavasz kezdete



Bár nem tartozik a hivatalos ünnepek közé, mégis rendkívüli népszerűségnek örvend. Kinából ered, ugyanis a buddhista naptárban ekkor veszi kezdetét az újév. Lényegében a betegség és gonoszság elűzése a cél, hogy helyét a boldogság és egészség vegye át. Ekkor rendezik meg az úgynevezett babdobálást vagy mame-makit. Ilyenkor a családfők ördögi maszkot viselnek és a család tagjai „El a démonnal! Ide a jó szerencsét!” felkiáltás közepette babszemekkel dobálják szegény apukát. Aki egyedül él, az ekkor elmegy egy szentélybe, ahol hírességek dobálnak rizspogácsát, és ha ezt valaki elkapja, akkor áldott lesz. Tokióban is ez a szokás, ott a dobálók szerepét szumósok töltik be, mivel kinézetükkel elijesztenek minden egyes gonoszt.



Február 11. – Kenkoku Kinebi – Államalapítás napja

Nem nagyon kell magyarázni, ez az ünnep lényegében ugyanaz, mint nálunk augusztus 20. Ekkor ünneplik Kenkoku Kinebit, az első japán császárt, akit i.e. 660-ban koronáztak meg.

Február 14. – Valentin Nap

Ez sem tartozik a hivatalos ünnepek közé, hasonlóan terjedt el néhány évtizede, mint nálunk, ám itt a dologban van egy csavar. Bizonyára nincs olyan, aki ne látott volna legalább egy animét, amiben Valentin Napot ünnepeltek. Ekkor ugyanis rendszerint a lányok csokival kedveskednek párjuknak. Bevallom, ez a verzió tetszik nekem.

Március 3. – Hina Matsuri – Baba Fesztivál

Nagyon jó pofa, hogy Japánban még ezt is megünnepelik, de egy olyan országban, ahol kultúrája van a babáknak, ez teljesen érthető. Ilyenkor kidíszítik a házakat és a szentélyeket babákkal. Igazából ez a nap a lányok napja. Ekkor az ő egészségükért szokás imádkozni. Minden lány születése után kap egy készlet babát, de játszani nem lehet vele, viszont minden március 3 előtt ki kell állítani őket a szobába.



A babák 1000 évvel ezelőtti császári párt ábrázolnak korabeli öltözetben és díszes kísérettel. A készlet anyagi helyzetétől függően lehet egész picitől kezdve akár 6-7 lépcsős is. A legfontosabb a tetején ülő Heian-kori ruhás császári pár, ez sehonnan sem hiányozhat. A többi lépcsőn találhatóak az udvarhölgyek, a nászajándékok, a miniszterek, szolgálkával, zenészekkel. Akár 15-20 baba is lehet, mind aprólékosan kidolgozva....

Március 14. – Fehér Nap

Nem véletlen, hogy ez az ünnep pont egy hónappal van Valentin Nap után, ugyanis annak a fordítottja. Ilyenkor a Valentin Nap viszonzásaként a fiúk is csokit vagy kedves ajándékot adnak annak a lánynak, akitől már kaptak vagy annak, aki tetszik nekik.

Március 21. – Shunbun i Hi – Tavaszi napéjegyenlőség

Ezt nemzeti ünnepként tartják számon. A tavaszi napéjegyenlőség hetében (ohigan) a japánok meglátogatják őseik sírjait. Ezen felül ez a nap jelenti még a természet ünnepét.

Április 8. – Buddha születésnapja

Ekkor minden buddhista templom megemlékezik, erről a nemes napról. Az ünnep tradicionális itala az ama-cha, ami egyfajta tea. Ez a nap ad még lehetőséget a virágok tiszteletére, ugyanis ez a virágfesztivál (Hana Matsuri) napja.

Április 29. – Május 5. – Arany Hét

Ezen a héten rengetegféle ünnepet tartanak, szinte mindenhol valami fesztiválba lehet botlani.

Április 29.

Ez a nap Hirohito császár születésnapja, illetve ekkor volt a növények ünnep is, mivel a császár biológus volt.

Május 3.

Az Alkotmány ünnepe (Kenpo Kinebi). Ezt a második világháború után kezdték ünnepelni, ugyanis 1947-től lépett érvénybe az új alkotmány.

Május 4.

Ez az előbb említett növények napja (Midori-i Hi).

Május 5.

A gyerekek napja (Kodomo no Hi). Ez az ünnep eredetileg a fiúk napja volt, ezért a szimbólumai megmaradtak úgymond fiúsnak, például ponty alakú szélzsákok (Koi nobori), amik az erőt és bátorságot jelképezik, vagy díszes samuráj figurák. Természetesen a lányok is kapnak ajándékot. Ezen a napon tartják az Omikoshi körmenetet is, melyen egy kisméretű szentélyt hordoznak körbe a közösség tagjai.

Források: Terebess Ázsia, Címszó.hu

Írta: Hirotaka

Gésák Világ a smink mögött.

Bizonyára mindenki ismeri a gésákat, a legtöbb embernek ez az egyik első dolog, ami eszébe jut Japánról, a samurájok mellett. Egy laikus ember ennnyivel le is zárja a témát, maximum talán annyi jut még eszébe, hogy férfiakat szórakoztatnak, tehát prostituáltak. Ez azonban egy közkeletű tévedés és súlyos általánosítás, az elmúlt években nagyszámban megjelent, ilyen témájú könyvből szüklátóköriően leszűrt álláspont. Ám ez így nem igaz, a gésák teljesen mások. A szigorú törvények által megszabott, mára már valamennyire nyílt, de régen teljesen titkos világ sokkal magasabbra emeli őket, mint gondolnánk.



világuk kerek egészzé érett. Az 1900-as évek elején nagyfokú társadalmi rangot és népszerűséget értek el, ám nagy fordulat következett be a második világháborúval. A gésák tevékenységét betiltották, és gyárakba küldték őket dolgozni. A tévhit egyik része, miszerint prostituáltak voltak onnan ered, hogy a háború után gésának öltözött kurtizánok szórakoztatták az amerikai katonákat. A mai gésák már lazább kötelekek között élnek, de a szigorú világ szabályai javarészt megmaradtak.



Mindenek előtt egy kis bevezető. Nem akarok túlzottan belemenni a történelembe, mert sokan unják. Aki szeretne a részletekben elmerülni, az nézzen utána az interneten vagy könyvekben.

Az első gésák már Japán korai századaiban is megjelentek, de jól kapaszkodjunk meg valamilyen tereptárgyban, merthogy férfiak voltak (Nem semmi mi?), akik a vigalmi negyedek „sztárjai” lettek. Az első női gésákra a 18. századig kellett várni. Kezdetekben még csak az egyszerű szórakoztatás volt a cél zenével és esti csevegéssel. A gésák számára a 19-20. század jelentette az aranykort, ekkora kialakultak a szabályaik és a

Hogyan és miként lehetett valaki gésa a háború előtt?

A gésa-növendék gyerekként került egy gésaházhoz, más néven okijába. Innentől ez volt az otthona, és nem is mehetett el, mert az okija tulajdonosa fizetett érte, tehát alpból nagy tartozással indult, amit majd később kellett visszafizetnie. A gésa tanonc szolgálóként kezdte, ekkor a neve „shikomi”, és a napi feladatai mellett a már tényleges tanulókat, a „maikokat” figyelte. A shikomi a hierarchia legalján foglalt helyet, szabadon hordhatta a haját, de le nem vághatta, és csak a többiek után fürödhetett. Feljebb lépve a ranglétrán a növendékek már ténylegesen elkezdheték elsajátítani a gésa-szakmát. A kép-

zés tanterekben történt, tanórákba rendezve. A gésának meg kellett tanulnia hangszeren játszani, ilyen a shamisen, a 3 húros pengetős hangszer, vagy a tsutsumi nevű kis dob. Ebből következik, hogy énekelni is tudni kell, főleg balladákat, különféle történeteket, vagy kabuki darabokat. Tovább gondolva a dolgot, egyértelmű, hogy a tánc is a gésák kelléktárának fontos része. Az alaplépéseket mindenki megtanulta úgy, hogy a tanár előtáncolta, a maikok pedig leutánozták. Profi táncos csak a legtehetségesebbekből lett. A táncstílus régióként eltérő volt. Hasonló figyelmet érdemel a különféle szertartások elsajátítása, mint az ikebana, kalligráfia vagy a teaszertartás.

Amikor a gésa-tanoncok befejeztek minden kurzust, akkor került sor a vizsgára, amit külön-külön teljesíteni kellett minden tantárgyból. Aki nem felelt meg, az három hónap múlva újra próbálhatta, de aki háromszor is elbukott, az soha többé nem lehetett gésa. Am ha sikerült, akkor onnantól kezdve, amint megrendeléseket kapott a teaházakból, máris kereshette a pénzt, és vihette haza az okijába, hogy a tartozását csökkentse. Most térnék rá a prostitúciós tévhit másik felére. Ugyanis abban az időben a kezdő gésák természetesen mind szüzek voltak, és a gésaház



vezetőjénél lehetett „tétet” tenni, annak elvételére. Ez titkos licitálásként valósult meg. Aki a legtöbbet adta, azt a gésa egy “ekubu” nevű süteménnyel ajándékozta meg. Ez a “mizuage” ceremónia, ami nem tartozott bele a prostitúció fogalmába. Van egy fontos különbség is, míg a gésa az obi (derékon hordott öv) csomóját hátul hordta és hordja ma is, addig a kurtizán elől. A sikeres gésáknak volt egy úgynevezett pártfogója, aki bensőséges kapcsolatot alakított ki a gésával. Ő a “danna”, aki sokszor a mizuage licitálás nyertese, de ez nem általános.

A danna ajándékokkal halmozta el és fedezte a kiválasztottja kiadásait. Manapság ez egy kicsit másképp van, a gésa címre pályázók főiskola után, illetve felnőtt korban kezdik meg a tanulást, bár vannak, akik gimnázium után már ezt a pályát választják. A megtanulandó anyag viszont nem sokat változott, ugyanúgy ének, tánc és művészet órákon kell részt venni és a szertartásokat is el kell sajátítani. Viszont már nem csak teaházba, hanem nagyobb bankettre, vállalati összejövetelekre is hívhatják a gésákat. A díszes hajkorona sem a sajátjuk, hanem páróka, mindazonáltal itt is van kivétel. A számuk is jócskán megcsappant, ma már csak egy-két ezer van a több tíz ezerből. A felhasznált smink is mások, manapság az ismert márkákat használják és nem a természet anyagaiból kutyulják. Néhány szót említenék még az öltözködésről. Az alap ruházat természetesen a kimonó, de ez minden évszakban más, nyáron selyemgéz, télen kreppselyem. A minta is ennek megfelelően változik (pl. van sakura virágzashoz illő minta), tehát ezek nagy palettán mozognak, attól függ, milyen ünnep van vagy hasonló.

A kimonóban elég nehéz elegánsan járni, amire még rátesz a magasított fapapucs is. Épp ezért a térdüket kicsit hajlítják és a lábfejüket egymás felé fordítják. Innen a csámpásnak látszó járás. A cikk elején említettem a könyveket, érdemes végignézni a könyvesboltok kínálatát, lehet nagyon jó és érdekes alkotásokat



találni. Ezt mindenki saját ízlésére bízom, hogy melyet választ, de egyet azért említenék, ez pedig Arthur Golden Egy gésa emlékiratai című bestsellere. Ebből készült film is, de én a könyvet ajánlanám.

Forrás: Wikipedia , Terebess-Ázsia , Világutazó blog

Írta: Hirotaka

OROCHI BEMUTATÁSA ÉS KONCERT BESZÁMOLÓ



Az Orochi nem tartozik a legismertebb japán együttesek közé Európában, de mindenképpen nagyon különleges és aktuális az április elsejei, budapesti koncert miatt. Idén tavasszal ugyanis európai turnéra indultak új lemezükkel, a Soul of Prey-jel, magyarországi fellépésük pedig a Crazy Mama klubban volt.

A zenekar bemutatását érdemes egy japán legendával kezdeni, hiszen ők maguk is ezzel indítanak az első album intrójaként: Egyszer régen élt egy sárkány, Yamatano Orochi, akinek nyolc feje és nyolc farka volt, a szeme pedig vérben forgott. A sárkány minden évben elrabolt egy gyönyörű szüzet a faluból áldozatképpen. Egy samuráj, Susanoo tudomást szerzett erről, ezért, hogy legyőzze, szakét itatott a sárkánnyal, akinek így álmában le tudta vágni a fejeit. A samuráj lelke halhatatlanná vált, és négy samuráj testében tért vissza, akik 16 évig irányították a Nap földjét. És most, 2000 év után újra visszatért négy samuráj képében, akik Ushiwaka (ének), Yukimura (gitár), Mitsu-Hide (basszusgitár) és Genji-Hotaru (dob). A zenéjüket a tagok a tradicionális japán zene és a hard rock keverékeként írják le, ami tökéletesen illik is rá, hiszen a szokásos jrock hangzást hagyományos japán hangszerekkel teszik egyedivé, melyeket többnyire az énekes Ushiwaka kezel, illetve szólaltat meg. Ez az elsöre furcsa fúzió egészen



meglepő hangzásvilágot eredményez, előben talán még különlegesebb a színpadi shownak köszönhetően ez a fura samuráj-rock. Koncertjeiken például a Hannya (Láthatatlan sárkány) című szám alatt japán hagyományokat erősítve az énekes és a gitáros látványos kardpárbajt ad elő. Az Orochi tagok arról is híresek, hogy nagyon közvetlenek a közönséggel, szívesen mennek egészen közel hozzánk, és hagyják, hogy a rajongók megérintsék, megsimogassák őket. A tagok egyébként egymással is hasonlóan közvetlenek. A live-ok alatt nem ritka, hogy megölelik, megsimogatják egymást, bár ezt inkább fanservice-

nek gondolnám, ha nem láttam volna őket a saját szememmel is. A gitáros Yukimura kifejezetten élvezte a rajongók közelségét, többször benyúlt közéjük, a nyelvét nyújtogatta, mosolygott és hagyta, hogy simogassák, akár a gitárszólo közben is! Az énekes Ushiwaka, akinek igazán különleges hangja van, amit nehéz lenne máséval összetéveszteni, láthatóan szereti a drámai megoldásokat. A budapesti koncerten például ő a galérián jelent meg a többiektől külön, mint egy angyal a fehér ruhájával és szőke hajával, majd onnan sétált le közénk az első szám alatt (Empire of the Sun).



A srácokon látszott, hogy igenis nagyon tudják, mit csinálnak, és jól felkészülnek a fellépésekre, de azért nekem mindig külön öröm látni, ha valami spontán dolog történik. Szerencsére ebben sem volt hiány (vagy nagyon jól csináltak úgy, mintha spontán lett volna). A rajongók már a koncert legelején nagyon lelkesek voltak, rögtön elkezdték a zenészek kezeit fogdosni, és ebbe csak egyre jobban belelendültek, ahogy haladt előre a koncert. Orochiék is nagy lendülettel kezdtek, és ez nem is fogyott el a koncert végére sem. Az előadás csúcspontjaként a Hannya alatt mi is megkaptuk először a japán tanítást, majd a kardozós bemutatót. A Tenku-jo (Égi kastély), a Phoenix és a Gag alatt tényleg felszabadult a tömeg, ami nem is csoda, mert ezek talán a legzúzósabb számok, nem mellesleg a Tenku-jo a tagok egyik kedvence is. Minél jobban haladt a koncert, annál jobban tombolt a közönség, egy idő után már teljes test- és hangszerfelületen tapogatva az együttes tagjait, amiből csak a dobos Hotaru maradt ki. Tehát már Mitsu-Hide is feladta a hiábavaló küzdelmet és

már az sem zavarta különösebben, ha a fanok pengették a húrokat. A ráadásra egyértelműen számítottunk, annak ellenére, hogy nem gyűlt össze különösebben népes tömeg



a Crazy Mamában. Természetesen nem is maradt el az encore, viszont elsőre egy új felállással tértek vissza: először Hotaru lépett színpadra, hogy megmutassa hihetetlen dobszólóját, amivel egészen biztosan lenyűgözött mindenkit, mert tényleg nagyon durva volt. Sőt, még tőle is kaptunk egy kis mosolyt és nyelvnyújtogatást!

Utána Mitsu jött fel, hatalmasakat ugrált (amit egyébként velünk is többször megcsináltattak), közben már a gitárt is hallani lehetett a bakstage-ből, de itt jött csak az igazi meglepetés. A vokálos szerepét egy szám erejéig ugyanis Yuki vette át (bár inkább csak ordított és glittert dobált, ami egyébként nagyon cuki volt), miközben Ushiwaka gitározott. Az encore alatt a japán földrengés áldozatairól is megemlékeztek, természetesen az egyik új szám értük szólt. Extra ráadásként megkaptuk még az együttes egyik legnépszerűbb szerzeményét, a Sakurát, ami alatt a közös énekléssel is megpróbálkoztunk Ushiwaka buzdítására. Ennél jobb lezárása nem is lehetett volna.

Az Orochinak még csak két albuma jelent meg, de ha engem kérdeztek, lesz ez még sokkal több is! És így legalább nem kellett attól félni, hogy nem fogják játszani a kedvenc számomat.

Írta: Sumire

Ékszerkészítési Kabauz

Tudom, hogy érdemi munkát ígértem, de nemrég felmerült egy kérdés – Mi micsoda az ékszerkészítésben? Ha valaki nincs benne már évek óta ebben a körben, akkor bizony könnyen elveszhet. Ezért, kedves Nuihari olvasók bocsássatok meg nekem, de van még pár alapfogalom, amit tisztáznunk kell, hiszen vannak olyan cosplayek, amelyeknél egy-egy ékszer nagyon is fontos! Gondoljunk csak Inu Yasha nyakláncára, vagy a Nana anime/manga szereplőire, akiknek ha fel akarnánk sorolni ékszereiket, akkor soha nem kelnénk fel a gép elől. Az ékszerkészítés egyik „alapja” egyébként az, hogy semmit se arra használj, amire való!



Csomófogók

A név sok mindent elárul – a csomófogók a drótok, damilok végét hivatottak lezárni, és egy fogó segítségével rögzíthetjük őket. Egy kis lyukon át a láncunk végét átdugjuk, majd a csomófogó két részét összezárjuk (általában fogóval, létezik külön stopperekhez készített fogó is), így a drót/damil/cérna vége elegánsan elrejtethető. A legtöbbször megtalálható egy kis hurok is, amihez pl. valamilyen kapcsot vagy szerelőkarikát tehetünk.

Gyöngyök

Az egyik legalapvetőbb ékszerkészítési kellék. Sok kisgyerek tud gyöngyöt fűzni, hiszen a gyöngyök használata igen egyszerű, ha az em-

ber tud pár praktikát, és valljuk be, önmagukban is igen dekoratívak. Felejtjük el az egyhangú kék, zöld, piros kásagyöngyöket, amit 1-2 szalmagyönggyel tudunk csupán feldobni – hiszen manapság egyre elterjedtebbek a dekoratív „lámpagyöngyök”, a „tűzzománcolt gyöngyök”, a „millefiori gyöngyök”, vagy a teklagyöngyök – és ez csupán pár a végtelen kínálatból. Azt se felejtjük el, hogy már nem csak egyszerű „gömb” alakú gyöngyöket vásárolhatunk, hanem léteznek négyzet, nonfiguratív, vagy épp csillag, szív, esetleg macskafej alakú gyöngyök és a legkülönbözőbb színárnyalatokban, esetleg többszínű gyöngyként is. - Gyöngykupakok: nincs is jobb módja egy különleges gyöngy kiemeléséhez, mint egy hozzá illő gyöngykupak – csak azt ne felejtjük el, hogy egy szerelőpálca is elengedhetetlen a megfelelő használatához! - Köztések: lényegében a gyöngyök között teremt némi távolságot.



Gyűrűalapok

Azt hiszem a gyűrűkészítés az egyik legismeretlenebb területe az ékszerkészítéseknek. A gyűrű alapok ráadásul nehezen fellelhetők a helyi hobbiboltban (legalábbis mifelénk). Pedig némi süthető gyurmával és egy ékszerragasztóval, esetleg ragasztópisztollyal, mindenki gyűrűkészítő kisiparos lehetne! Létezik olyan gyűrűalap is, amelynél gyöngyöt fűzhetünk bele, így a ragasztás nem is alapfeltétele a gyűrűkészítésnek.

Fülbevalóalapok

Millióféle létezik, még több színben és alakban. A hobbiboltokban nem túl elterjedt, de mi tudjunk róla, hogy van „bedugós” alap is.

Függők, medálok

Sok lánc és karkötő alapvető kellékei. A többségük fémből készült, és rengetegféle létezik, sőt, akár magunk is elkészíthetjük süthető gyurmából. Határt csak a fantáziánk szabhat.

Fűző szálak

- Bőr – nem gyöngyfűzéshez, inkább szép medálokhoz való, olyanoknál, amelyeknél a díszes lánc csak elterelné a figyelmet a medáról.
- Damil – talán az egyik legolcsóbb hozzávaló, elég sok helyen hozzá lehet jutni, pl. horgászboltokban, multikban.
- Drótok – nekik és egy fogónak köszönhetően elbúcsúzhatunk az egyenes vonalaktól. Dekoratív megoldás egy egyszerű ékszer feldobásához; nem melleleg szinte „szétszakíthatatlanok”.
- Gumis cérna – karkötőkhöz ajánlom, olyanoknak, akik nem szeretik a kapcsokat. Ez lényegében egy nagyon vékony gumi, amivel könnyen lehet bánni.
- Láncok – a láncszemeket egy kisolló és egy fogó segítségével könnyen szétnyithatjuk, illetve összecsucskozhatjuk, így a hosszúságot mi magunk határozhatjuk meg.
- Memóriadrótok – létezik karkötő, nyaklánc, sőt, gyűrű is. Állítólag soha nem veszi el az alakját. Hasznos olyanoknak, akiknek nincs kedvük kapcsokkal bíbelődni.
- Szalag – főleg nyakékekhez ajánlanám. Viszonylag egyszerű vele bánni, csupán egy varrókészletre és pár egyszerű kapocsra van szükség.

Kapcsok

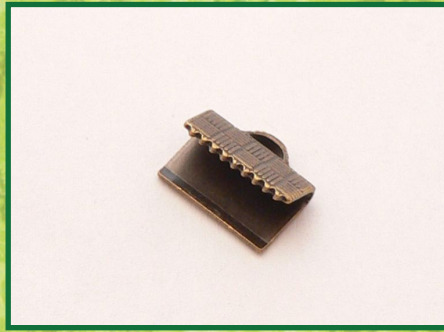
Rengetegféle létezik, nem csak színben, méretben és alakban, hanem kapcsolódási módban is. Ha kapcsot szeretnénk felhasználni, mindig gondoljuk végig, hogy milyen ékszerre tennénk rá. Pl. csavaros kapcsot nem érdemes karkötőre tenni, inkább nyakláncra, a karkötőre én személy szerint ún. 'T-kapcsot' vagy 'S-kapcsot' javasolnék, ezt ugyanis akár a reggeli rohanásban is könnyűszerrel bekapcsolhatjuk egyedül (akár a buszon is, tapasztalataim szerint).

Süthető gyurma

Aki szeretett kisgyerekként gyurmázni, esetleg jó a kézügyessége, annak sok problémája nem lesz egyedi medálok készítésénél, csupán némi süthető gyurmára van szükség. A süthető gyurmákhoz rengeteg kiegészítőt, mindenféle eszközt vásárolhatunk; nyújtót, vágót, de akár lakkot is. Mint a „rendes” gyurmánál, itt is a szivárvány összes színe fellelhető, illetve létezik átlátszó, vagy épp csillámporos gyurma is. Nagyon fontos követni az utasításokat a sütésnél, ha szép végeredményt szeretnénk. Ki örülne egy felhólyagosodott kiegészítőnek? Tipp: Ha medált készítünk egy szemes szerelőpálcát szúrjuk még sütés előtt a gyurmába, úgy, hogy a hurok a gyurmából kifelé álljon.

Stopperek

Léteznek ún. „cső-” és „kerek stopperek” is, amelyeket általában nem a lánc végén, hanem a felfűzésnél, pl. a medálnál alkalmaznak, ugyanis ez meggátolja, hogy a medál elmozduljon. Mint egy ismerősömtől megtudtam, ehhez külön speciális fogótisgyártanak.



Szalagvég

A név itt is mindent elárul – ha nincs kedvünk a szalagunkat kézzel megvarrni, akkor egy fogó segítségével erősítsünk rá egy szalagvéget. Hozzáerősítünk egy-egy szerelőkarikát a két végére, majd az egyikre egy delfinkapcsot teszünk, és máris készen van a legújabb nyakékünk alapja.

Szerelőpálcák – mindenféle

Gyöngyöt felfűzve készíthetünk ékszereket segítségével - Fejes ~ - leginkább egy szögre hasonlítanak; egy gyöngy könnyen ráfűzhető, és egy fogóval alakítható a másik vége – a leg-több esetben hurkot készítünk a végére, így a gyöngy medálként is használható, vagy fülbevalóként. - Szemes ~ - ezt már nehezebb bármihez is hasonlítani, talán a túl sok Gyilkos Elmék után, vagy a Jog beadandó témája miatt (emberi jogok szempontjából kell írni, és én a halálbüntetést választottam) leginkább egy akasztófáról lelógó kötélre emlékeztet; ezzel az elemmel könnyen készíthetünk nyakláncot/karláncot/bokaláncot – így ugyanis nem kell megtörnünk a lánc folyamatosságát Szerelőkarikák – különböző felfüggesztésekhez, pl. medáloknál, kapcsoknál alkalmazhatjuk őket - Szimpla ~ - teljesen egyszerű használni őket, csupán egy kisollóra van szükség a „szétnyitáshoz”

(megörültem neki, hogy nem csak én csinálom így, pár helyen már olvastam, hogy más hobby-ékszerkészítők is hasonlóképp járnak el), illetve egy fogóra van szükségünk az összecukásához. A legtöbb kapcsot, pl. a delfinkapcsot, a legtöbben egy szerelőkarikába csatolják bele. - Dupla ~ - küllemében leginkább egy kicsi kulcstartókarikához hasonlít, és lényegében ugyanolyan funkciókat láthat el, mint a szimpla szerelőkarika, ám a legtöbben sokkal megbízhatóbbnak tartják annál. Ebben van is némi igazság, hiszen a Murphy törvényeknek megfelelően, ha a szimpla szerelőkarikát nem tudtuk a megfelelő módon összezárni, akkor a ráerősített medál, csengő, stb, az icipici kis résen is lecsúszhat. Véleményem szerint egy szimpla szerelőkarikát sokkal egyszerűbb kezelni, mint egy duplát, de itt szintén a funkciót kell figyelembe vennünk.



Távtartók

Szintén rengetegféle alakú, színű, nagyságú létezik, az ékszerkészítés legkülönbözőbb területein. A legtöbben azért szeretik őket használni, mert dekoratívak, feldobják az ékszert. Az egyhangúság garantáltan elkerülhető velük.

Remélem tudtam segíteni, illetve páran kedvet kaptak ügyeskedni.
Minden jót mindenkinek! Love.Peace.Happiness

Írta: Maya-chan

Bevezetés a Matroska file rejtelseibe



A Matroska 2002-es indulása óta, kis formátumból mára már ismert és sokak által kedvelt, használt formátummá nőtte ki magát. A folyamatos fejlesztésnek, valamint a nagy érdeklődésnek köszönhetően nem csak számítógépen, de bizonyos asztali dvd lejátszókon is meg lehet tekinteni Matroska fájl-okat. Maga az elnevezés egy angol szó, amely az orosz Matryoshka (Matroska Baba) szóból származik. A formátum nem tekinthető önálló kódolási eljárásnak, ugyanis ez "csak" egy "konténer", amiben különböző kódolású videók, hangok és feliratok helyezhetők el. A fejlesztés fő célja egy fájl-ban eltárolni minden olyan információt, ami egy DVD-Videón is megtalálható. Így a Matroskában végtelen mennyiségű hang-, felirat-, de még videósáv is elhelyezhető. Ezenkívül rendelkezik a DVD-Videóknál már megszokott fejezet/jelenet kezeléssel, valamint akár még menüket is elhelyezhetünk benne. Ezért, mikor mkv fájl-lal találkozunk, igen nagy valószínűséggel találhatunk benne vagy több feliratot, vagy több hangsávot. Egy Matroska file többféle kiterjesztéssel is rendelkezhet, ám ezek közül

a legelterjedtebb az mkv. Az eredetileg csak videó tárolásra használt kiterjesztésben ma már megtalálhatóak a hangsávok és a feliratsávok is.

"Ma már nem igazán használatos, de az mkv-n kívül még két kiterjesztése létezik a Matroskának: mka, a hang file-oknak és mks, a felirat fájl-oknak."

A Matroska formátum előtt már létezett egy másik hasonló konténer-formátum, ez nem volt más, mint az OGG. Az ogg szintén rendelkezhet több videó-, audio- és feliratsávval, mégsem terjedt el annyira, mint a késői utóda. Ennek egyik oka az, hogy az OGG file-okba nem lehet ASS (formázott) feliratot tenni, nincsen benne fejezet választás, valamint a menükezelés sem lehetséges. Ám ennek a formátumnak megvan az az előnye, hogy lehetséges vele az internetes videó sugárzás.

"A böngészők fejlődésével, az internet elterjedésével, valamint a videó megosztó oldalak nagy forgalmának köszönhetően az ogg ismét nagy népszerűségnek örvend. Bár egyelőre még csak kísérleti stádiumban van, de talán már nincs messze az az időszak, mikor az internetes videó nézést nem a Flash oldja majd meg, hanem egy-egy ilyen videófájl fog megjeleníteni a böngészőnkben."

Mivel a Matroska ilyen nagy népszerűségnek örvend, egyre több lejátszóban és codec pack-ban megtalálható.

"Codec-pack egy olyan program-csomag, melyet feltelepítve a számítógépünkre képesek leszünk többféle video, és hang formátum lejátszására."

Talán a legelterjedtebb a Combined Community Codec Pack, valamint a K-lite codec pack. Ezekon kívül még számtalan más csomag is létezik, valamint több lejátszó is képes mindenféle codec pack telepítése nélkül pl. egy mkv fájl lejátszásra. Ilyen pl.: a VLC vagy az Mplayer.

"Az mplayer egy magyar fejlesztésű videó lejátszó alkalmazás. Tervezése folyamán nagyon ügyeltek arra, hogy szinte mindenféle eszközön működjön, ennek megfelelően ma már nem csak Windows, Linux vagy éppen Mac OSX-es verzió van belőle, hanem még DOS, vagy PS2-es verzió is elérhető. Az alap megjelenítőn kívül még számos más úgynevezett frontenddel rendelkezik. Ezek a legtöbb esetben "csak" az eredeti alkalmazás könnyebb kezelhetőségét segítik elő. Ilyen pl: smplayer, kmplayer"

A Matroska történetéről és felépítéséről még rengeteget lehetne írni. Akit érdekel ez a téma, az az interneten kicsit körülnézve találhat információkat, melyek egészen az MKV file felépítésének mélységéig is elvihetnek. A következő részben csinálunk magunknak egy szendvicset!

Otaku szótár

2. Rész

Otaku

A megszállottság szinonimája. Az egyén szélsőséges rajongását fejezi ki valami iránt. Ez a szigetországban roppant sértő kifejezés, de nyugaton az animefanok előszeretettel használják akár saját magukra is. Bár a köztudatba kifejezetten „anime rajongóként” vonult be vannak vonat otakuk, számítógép otakuk...stb.

Shounen

A „shounen” szó jelentése „fiú”. Tehát ezek a művek fiúknak készültek. Jellemzőjük az akció, a csaták és a bálványozott főhős.

Seinen

A seinen műfaj célközönsége a férfiak. Ezek a művek már kevesebb fantasy elemet tartalmaznak.

Sentai

A szó jelentése „harcos alakulat”. Az ilyen alkotásokban sok agresszió és verekedés található. Ilyen például a Dragon Ball.

Shounen Ai

Jelentése fiúszerelem. Lányoknak készült történetek, melyekben két fiú közti romantikus szál figyelhető meg. A legkomolyabb dolog ami történhet, az a csók vagy az ölekezés.

Yaoi

Férfiak közötti szerelem áll a középpontban. A shounen ai-jal ellentétben a yaoi történetekben már szexjelenetek is találhatóak.

BL

A „Boy’s Love” kifejezés rövidítése, vagyis ezek a művek férfi homoszexualitást tartalmaznak. Lehet egy bizonytalan szerelem kibontakozása vagy akár szólhat magáról a szexről is. Ebből is látszik, hogy igen tág fogalomról beszélünk. A karakterek, a szituációk a női igényeket hivatottak kielégíteni, ezért gyakran túlidealizált a történet. Fontos megjegyezni, hogy a homoszexuális férfiaknak készülő alkotásokat nem ebbe a csoportba soroljuk. A köztudatban gyakran használják a yaoi vagy, akár a shounen ai szinonimájaként.

Shoujo

A „shoujo” szó jelentése „lány”. Tehát az ilyen művek lányoknak készültek és többnyire romantikus történetek.

Josei

Fiatal nőt jelent. Ergo a josei olyan alkotásokat takar, amiknek a célközönsége a fiatal nők. A mindennapos problémák boncolgatásán kívül akár homoszexualitás is megjelenhet a művekben.

Shoujo Ai

A kifejezés jelentése „lány szerelem”. Így a shoujo ai történetekben két lány közti szerelem kibontakozása látható. Másik kifejezés rá a yuri, de ebben már elvétve, vagy kimondottan csak pornográf tartalom is lehet.

Slice of Life

Jelentése: mindennapi élet. Ezekben a művekben a karakterek mindennapi életét követhetjük nyomon. Ilyen például az Azumanga Daioh vagy a Nodame Cantabile.

Ecchi

Jelentése illetlen, buja. Az anime, manga esetében olyan műveket jelöl, melyekben enyhén szexuális jellegű helyzetek vannak, humoros töltettel.

Fanservice

Olyan részek, jelenetek egy animében, amely nem viszi előrébb a cselekményszálat, célja a rajongók szórakoztatása. Ilyen jelenetek lehetnek a pózolások, behajolások vagy az elengedhetetlen strandos részek.

Hentai

A szó jelentése perverz. Akár emberre is használhatjuk. Általában 18 éven felülieknek ajánlott, pornográf tartalommal bíró animékre, mangákra, játékokra használjuk ezt a kifejezést.

Eroge

Japán számítógépes játék, videó műfaj, amelynek rajzoldási stílusa anime vonásokat mutat. Erotikus tartalommal bír és gyakran a szex van a középpontban.

Guro

Olyan műveket takar, melyekben sadizmus, erőszak és túlzott brutalitás van jelen. Élvezetből végrehajtott gyilkolások, öngyilkosságok, kínzások jellemzőek, amik természetesen rengeteg vérrel társulnak.

Eroguro

Az eroguro olyan pornográfia, mely a sadizmus, a nekrofília, a nihilizmus és a hedonizmus keverékéből tevődik össze.

Incest

Azok az animék, mangák sorolhatók ide, ahol közeli rokonnal való nemi aktus vagy vérfertőzés van jelen.

Kodomo

A kodomomuke kifejezés rövidítése. Az ilyen mangáknak és animéknek a gyerekek a célközönsége.

Chibi

A szó jelentése kicsi, apró, törpe. Kisgyerekek megnevezésére használják vagy meglehetősen alacsony embernél fölfényeskedő hangsúllyal. Anime és manga esetén általában a „Super Deformed” ábrázolási mód használatát jelöli.

Super Deformed

Az animék és mangák karaktereinek karikatúra jellegű ábrázolása. Jellemzősége a nagy fej és a kis test.

Kawaii

A kawaii szó jelentése „aranyos”.

Filler

A filler nem viszi előrébb a cselekményszálat. Töltelék epizódok.

Cyberpunk

Multinacionális cégek által irányított jövőkép. Általában komor hangulatú. Jellemző rá a környezetszennyezés, a betegségek, a túlnépesedés, a nagy társadalmi különbségek vagy a túlélésért vívott harcok.

Speciális animekarakterek

Köszöntök minden kedves AniMagazin olvasót cikkemben! Biztos van közöttetek olyan, aki még csak most ismerkedik az anime világgal, netalántán pont ez a magazin hatott rá annyira, hogy belekezd egy ismertebb mű nézésébe. Főként nekik szeretnék segíteni ezzel a cikkel, melyben ki szeretnék térni olyan gyakran használt, animékben szereplő karakterek megnevezésére, amelyek nevükből fakadóan nem engednek következtetni tényleges tulajdonságaikra – éppen ezért nem könnyű megérteni egy-egy karakter viselkedését.

A legelső ilyen lenne a NEET, mely nem kizárólag karakterirányzat, inkább jelenleg japánban divatos életfelfogás a társadalom ellen aktuálisan lázongó fiatalok körében. Ez egy mozaikszó, az angol *NOT IN EDUCATION, EMPLOYMENT OR TRAINING* jelmondatból származtatva, amely talán úgy fordítható legkönnyebben, hogy sem foglalkoztatásban, sem oktatásban, sem továbbképzésben. Először az Egyesült Királyságban kezdték használni ezt a kifejezést, de jelenleg Japán, Kína és Dél-Korea az, ahol a legjobban "virágzik" a NEET. Kezdetben – és manapság is tudományos körben ebben az értelemben használva – azokra mondták, akik kihullottak a normál társadalom rostáján, középkorúan, család, munka és általános egzisztencia híján tengették életüket. Ahogy általában ez történni szokott, a jelentés változásokon ment keresztül, és jelenleg a keleten élők közül azok alkalmazzák, akik elutasítják a társadalom tanulásra, munkára való erőltetését. Egyfajta lázadásként tekintenek a NEET-re, mint emberre, aki azzal tüntet a monopóliumok és a XXI. század általános bürokráciája ellen, hogy NEET lesz.

Ha már valaki NEET, akkor gyakran Otaku is, elvégre rengeteg szabadideje van, amit bármi-vel eltölthet, kivéve tanulással és munkával. Az otaku olyan személyiség, aki életének legnagyobb hányadát azzal tölti/kívánja eltölteni, hogy a szobájában ül, mangákat olvas, animéket néz, valamint videojátékokkal játszik, J-Pop és J-Rock együtteseket hallgat. Legjobban talán úgy

érti meg mindenki, ha azt mondom: a magyar megfelelője a "kocka". Természetesen azt tisztázzuk, hogy nem feltétlenül otaku, aki NEET, és ez persze fordítva is igaz. Az otaku folyamatosan naprakész a legfrissebb animék témáiban, gyakran anime-fórumokon tölti el legtöbb idejét – erre is van szakszavuk a japánoknak, de most erre nem térnék ki. A játékszenvedélyének hódoló otaku is többnyire két módon üti el az idejét: visual novelekkel, valamint MMO-kal. A Visual Novel egy interaktív játék, mely általában anime-stílusú állóképekkel van illusztrálva, alkalmanként élőszereplős állóképek vagy videók jellemzik, az MMO pedig a Massively Multiplayer Online szó rövidítése, mely arra utal, hogy az interneten keresztül egy időben rengeteg otaku boldogíthatja egymást játékszenvedélyével. A Legnépszerűbb MMO-k az MMORPG-k, mivel itt egy adott karakter szerepébe bújva kell játszani, így az otaku a való életben nem létező saját jellemzőit átültetheti egy virtuális karakterbe, kiélve ott azokat, amikkel a reális környezetében túl nehéz lenne próbálkoznia. Az otaku nagyon komoly népbetegségnek számít mind Japánban, Kínában és Dél-Koreában (utóbbi két országban értelemszerűen más névvel), ahol már különféle "gyógymódokkal" is próbálkoznak, hogy kigyógyítsák a fiatalokat az otaku létből. Animéket nézve elég kellemetlen hatású az otaku, én személy szerint nem is kedvelem, mert általában az otaku karakterek minden második mondatukban anime-allúziókkal élnek, amiknek feldolgozása problémás

lehet, ha nem vagy folyamatosan képből az aktuális öt-csillagos animékkal, amik a Japán toplistákon trónolnak. Ilyen karakter például Konata a Lucky Starból, aki ugyan szeret sportolni, de a szabadidejét legszívesebben animék nézésével, és mangák olvasásával tölti. Konata a fél percenkénti utalásokkal nagyban megnehezíti számunkra a Lucky Star amúgy sem könnyen emészthető műfaját. Az otakuhoz közel álló másik karaktertípus, mely ugyancsak egy népbetegségből származik, a Hikikomori. A hikikomori jelensége elvonulás, bezárkózás. Ezzel majdhogynem ki is merítettük a fogalmat, melynek annyi a lényege, hogy egy olyan emberről van szó, aki nem kíván semmilyen formában részt venni a társadalmi életben, mindennapjait tökéletes nyugalomban tölti, ha nem kell kimozdulni szobájából. A hikikomori már attól is irtózik, ha csak le kell ugrani a közértbe némi kenyérért. A kiváltó oka nagyon gyakran pánikbetegségekben, tömegiszonyban keresendő. Persze vannak olyanok is köztük, akik csak szimplán lusták, és ezért nem mennek el sehova kényelmes kis otthonukból, elvégre sokkal könnyebb nem csinálni semmit, mint csinálni valamit (na ezt jól megmondtam). Hosszútávon a hikikomori személyiségzavarokhoz vezethet, ezért a Japán pszichológia ezt a kérdést is komolyan veszi. Jó példa erre Satou a Welcome to the N.H.K. animéből. Satou iskolába menet közben pánikrohamot kap, ez okozza nála a hikikomori lét kialakulását.

Azért említettem ezt a három típust együtt, mert nagyon gyakran együtt járnak jellegükből fakadóan, és mindegyik gyakori szociológiai népbetegségnek számít. Erre kiváló példa Nagi kisasszony a Hayate no Gotokuból, aki főszereplő léte NEET, otaku és hikikomori is egyszerre.



Ezekon kívül viszont Nagi rendelkezik napjaink egyik legnépszerűbb női karakterjellemezőjével, mely személyes véleményem szerint minden szempontból fénykorát éli, ez pedig a Tsundere. A tsundere két szó, a tsuntsun, és a deredere összetételéből született. A tsuntsun jelentése ellenséges~elutasító, a deredere pedig szerető~szerethető. Azt tudni kell, hogy a tsundere karakter nem mindig volt olyan, mint a mai tsunderék. Sokan a modern tsundere kialakulását a Love Hina (2000) című animében főszereplőjéhez, Naruhoz kötik. Az idő múlásával persze csiszolódott a kép a mai tsundere jellemzőiről, mely

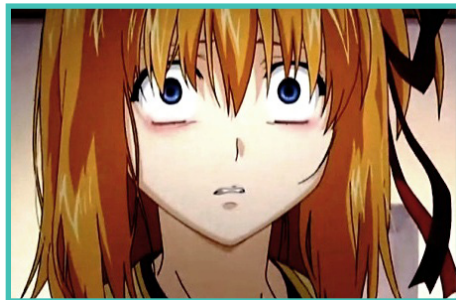
gyakorlatilag a pillanatok vágása, mikor a szereplő tsun, majd mikor dere. A tsundere karakter nem tudja kimutatni érzelmeit, éppen ezért gyakran zavarba jön, és önkénytelenül is agresszióval válaszol a közeledésre. Ezernyi ilyen karakterrel találkozhatunk manapság, én most a Shaku-



gan no Shana animéből Shanát idézném erre a célra. Shana eleinte közömbös volt Yuji felé, majd beleszeretett, viszont sose mutatta ki az érzelmeit, ehelyett inkább a tsundere viselkedést vette fel. Nála ez annak tudható be, hogy nem járt kisebb korában olyan közegbe, ahol megtapasztalhatta volna a szerelem kezdetleges érzéseit, így értelemszerűen ő "tanulatlanságából" adódóan csak efféleképpen tudja kivetíteni a szeretetét – itt a tipikus "Urusai! Urusai! Urusai!" védjegyre gondolok (urusai jelentése = hallgass, csönd legyen). Azért is hoztam érdekességképpen Shanát példának, mert az ő japán hangja ugyanaz, mint Nagi kisasszonynak, és ugyanaz, mint Louise-nek a Zero no Tsukaimából, akik szintén tsundere karakterek. Annyit még hozzátennék, hogy a tsundere nagyon ritkán lelhető fel férfi karaktereknél, és itt talán egy apró példát engednék meg magamnak, az Angel Beats!-ből: Hinata és Yui mellékszereplők ugyan, viszont mindketten tsundere módon állnak a másikhoz. Folyton egymást szivatják, pedig valójában kedvelik a másikat – a történet végén pedig Hinata meg is ígéri, hogy elveszi Yuit. Egyikük sem tipikus tsundere, de mellékszereplők

lévén csak ennyi jutott nekik a rivaldafényből. Létezik egy karaktertípus, ami talán máig megborzosgatja az anime nézőit a viselkedésével, ez pedig a Yandere. Többen a tsundere egy alfajának tekintik – a sok közül. A yandere a már említett deredere és a yanderu

szóból ered. A yanderu jelentése beteg, viszont itt nem fizikális betegségre kell gondolnunk, mert a yandere betegsége az elméjében rejlik. Ez a karakter a történet elején teljesen átlagos, aranyos, könnyen szerethető (többnyire ez is nőknél fordul elő). Az idő haladtával viszont éri egy lelki sokk, egy krízis, amit nem tud feldolgozni, így egy torz személyiségfejlődésen megy keresztül, aminek a végeredménye a yandere karakter. A yandere merőben más, mint a tsundere, nála nem úgy teljesül ki a bántás fogalma, hogy egy legyezővel fejbe vágja a szerelmét (tipikus



slapstick). A yandere gyakran a gyilkolásban látja a megoldást, így képes arra is, hogy megölje azt, aki pl. elhódította tőle a barátját. Pontosán erre példa Kaede a Shuffle! animéből, aki teljesen normális a sorozat elején, viszont szereti Rint (amúgy vele is él együtt). Amikor viszont Rin nem őt választja, és úgy dönt, hogy elköltözik tőle, akkor Kaede begolyózik, érthetetlenül viselkedik, és neki is ront Rin szerelmének. A yandere fázison átesett karakterekre gyakran hivatkoznak Dark előtaggal, jelezve, hogy most nem a kedves, hanem a gyilkolós karakterről beszélnek (pl. Dark Kaede). Megrajzolásában gyakran használnak üveges, semmibe néző szemeket, ezzel jelezve az elmebajt.

A sok pszicho után végül valami kellemesebbel is meg kéne ismerkednünk, így választottam a Moe karaktert, mint ezen cikk következő, s egyben utolsó pontját. A moe szó mostani jelentésének eredete ismeretlen, de jelenleg valami olyasmire korlátozódik, hogy nagyon szeretni valamit. Általánosan él a köztudatban, hogy a moeru szóból származik, amely "égni"-t jelent, így olykor a moeru szó helyett is használják a moet (pl. Hanetachi no Moe – tollakégése). Eleinte nem is karakterekre alkalmazták a moe kifejezést, hanem csak szókapcsolatokban, afféle -fétis utótagként, de mostanra már kezd stabilizálódni a jelentése: a moe olyan karakter, aki ösztönösen szeretetérzetet vált ki a nézőből. Ezt főként kawaii jellemével érik el, tehát kislányos külső, többnyire fiatalabb a többi szereplőnél, copfok, védtelenség, esetlenség, ahoge (kilógó tincs vagy tincsek), átlagnál kisebb zettai-ryouiki (utóbbi jelentése leginkább "biztos terület", egy szakzó, ami fedetlen testfelületet jelent – ez a comb tetejéig érő harisnya és a szoknya alsó szegélye között található rész) jellemzi. Talán az összes említett karakter közül erre a legnehezebb példát találnom, mert itt szinte mindenkinek másban

testesül meg a moe. Személy szerint nem tudok moének tekinteni egy tsundere karaktert, pedig a két tulajdonság olykor együtt jár. Amikor a moéről beszélek, akkor általában Kanade Tachibana karaktert hozom példának az Angel Beats!-ből. Róla az elején senki se gondolja, hogy ténylegesen moe, csak később figyelhető meg, hogy mindig egyedül van, nincsenek barátai, kevésbé beszédes, meg hát ugye mindenki bántja, pedig ő csak jót akar. Megrajzolása kawaii, és kicsivel fiatalabb is a többi szereplőnél. A sorozat végére abszolút szeretetérzetet vált ki a nézőből. De nála egyszerűbb példa Misaka Misaka (más néven Last Order) a To Aru Majutsu no Indexből. Ő tipikus underage, amikor megismerjük még ruhája sincs, ráadásul folyton kiemelik az arcán a rózsaszín pírt – ezzel is jelezve gyermek mivoltát. A moe karakter esetében még megjegyeznék annyit, hogy aki több példát szeretne találni, azoknak ajánlom a Saimoe szavazást, ahol minden évben megválasztják az "Év Moéja" díj győztesét. Hozzáteszem, általában nem értek egyet a szavazással, mert sok olyan karakter is bekerül, aki véletlenül sem moe, de itt tényleg sok példát találhattok.



Képen: Kanade Tachibana
az Angel Beats-ből



Képen: Rika Furude a
Higurashi no Naku Koro ni-ből

Ennyit szerettem volna jelen cikkemben bemutatni, viszont mindenképpen szeretném kikötni, hogy rengeteg olyan karaktertípus létezik még az animék világában, amivel nem foglalkoztam, viszont sok helyen előfordulnak, és érdekes lehet egy-két dolgot megtudni róluk. Akik további információkat szeretnének egy-egy karaktertípusról, azoknak ajánlom elsősorban a Wikipédiát, vagy az Urban Dictionaryt, az angolul nem tudóknak pedig az animékkel foglalkozó blogokat, például Sunyi Nyufi blogját, Kvakond Anime Review blogját, vagy Andy anime blogját (mondjuk utóbbi kettő pont inaktív, de attól még hasznosak), mert az ottani írásokban sokszor találni hasznos bejegyzéseket a témával kapcsolatban. Remélem élveztetek a cikket, és tudtam valami újjal szolgálni számotokra. További kellemes olvasást kívánok!

HAVI SZELLEM

Anime vagy manga?

Tanulmányaim során jó pár statisztikát ki kell elemeznem (pedig külön matekot vagy statisztikát nem is kell tanulnom, inkább ez minden tantárgyba bele van rejtve), s jó pár elkészítése után fogalmazódott meg bennem a kérdés – oké, hogy tudjuk hogy bizonyos halmazokba mik tartoznak, de mi van a metszetekkel? Mi van azokkal, akik ide és oda is tartoznak? Ki ne szeretné tudni, hogy vajon hány lány, hány fiú adta le a voksát? Így ennek értelmében próbálom feldolgozni a második Havi szellem témát, amely arra kérdezett rá, hogy Anime vagy Manga megnézését, fellapozását választanátok szívesebben. Ismételten rengeteg válasz érkezett be, amelyeket nem kis feladat volt átnézni, de megpróbáltam nektek összesíteni. A jó hír számomra az, hogy szinte kivétel



nélkül, egytől egyig, mindenki számára egy nehéz kérdés volt ez – talán nincs is olyan ember, aki azt mondhatná el magáról, hogy ő bizony csak és kizárólag anime-, vagy épp manga-párti, a legtöbben inkább mindkettőt választanák, amit azt hiszem teljes mértékben meg is lehet érteni, de szerencsére a legtöbben konkrét választ adtak meg. Sőt, pozitívként még azt is megemlíteném, hogy kisebb eszmecsere is kialakult a válaszadók között. A kérdés lényege itt nem az volt, hogy melyik jobb – számunkra melyik kedvesebb. Először vegyük azokat, akik az animé-

kra szavaztak – az Ő táburok volt ugyanis a legnépesebb. Összesen 8-an választották az animét, ebből 6 fiú és 2 lány. A legtöbbször azt a választ adta, hogy azért, mert számukra nagyobb vizuális és audiovizuális élményt nyújt egy anime – egy manga kevésbé tudja jól visszaadni a csaták zajait, vagy a felpörgött akció izgalmát. Másodsor a manga-oldalúakról szólnék – összesen 3-an szavaztak a mangákra. Ebből 1 fiú és 2 lány. Death véleménye szerint:

„Egy manga könnyebben emészthető a könyvnél, mert nem kell elképzelni a szereplők kinézetét a leírt tájakat és a hasonló, vizualitásban gyökeredző dolgokat. Egyből a párbeszéd mélységeire, történések okára lehet figyelni (komolytalanabb műveknél a poénokra) ” Voltak azonban olyanok, akik képtelenek voltak dönteni – 2 fiú és 2 lány döntött úgy, hogy nem áll ki egyik műfaj mellett sem, hanem anime ÉS manga-párti lesz. Az, hogy valóban melyik a jobb, nem a mi dolgunk eldönteni – és akárcsak a válaszadók konkrét, egyértelmű választ mi sem tudnánk adni. Képtelenség. Szerencsénkre, ha egy jó történetről van szó, akkor ott nem mérvadó, hogy animeként vagy mangaként ismerjük meg – mindkét műfajban élvezhető lesz! Talán ezért is szeretjük annyira őket.



Írta: Maya-chan

MINDIG TÁVOL LESZEL...

HETALIA FANFIC 2. RÉSZ

A repülő a következő percekben leszáll. Kérjük utasainkat, hogy kössék be magukat, és a csomagjaikat felvéve...

- Litvánia, mi az az infantilis? - kukkantok fel egy újságból, mire Litvánia meghökkenően pillant rám.

- Sama, te tudsz olvasni? - Egy elegáns mozdulattal kupán vágom. A szemtelen mindenit, minek néz ez engem, madárnak?!

- Nem válaszoltál nekem! - mondom összeszűkített szemekkel, mire a barna a fejét simogatva arrébb húzódik tőlem.

- Amerika-san, ez csak egy jelző rád. - Nagy szemekkel bámulok rá, aztán leesik, hogy érti.

- Áááááh, értem, akkor ez egy dicsőítő szó! Csodááás - húzom macskavigyorra a szám, aztán kissé értetlen szemekkel visszapillantok az újságra. - Ez rendben van, de akkor mért egy bűnöző személyleírásához tartozik?

- Kapaszkodj, Amerika-san! - A repülő zöttyen egyet, mire a fejem koppan az előttem lévő ülésen. Vagyis hangot nem ad, de eléggé fáj, tekintve, hogy az italtartót fejeltem le... nyáááh mom, mért ilyen kegyetlen az élet?

- Auuuuh - simizem a kobakom, és a számat félrehúzával bekötöm magam. A repcsi szenved egy kicsit, aztán végre leszáll, és Litvánia boldogan spurizik ki belőle egyenesen a reptér másik végébe.

- Végreeeee! - ordibálja torkaszakadtából, mire értetlenül bámulok utána, és velem együtt a többi ember is. Végül csak fejcsóválva köhögöm ki a port a számból, és bocsánatkérően az utasok felé intek. Litvánia nagyon meggondolatlan. Most rossz színben tüntetett fel! De megbocsátok neki. Tudom, milyen az, ha valakinek nagyon ki kell mennie...

- Hol van már, hol van mááár? - nézelődök összevissza, kilátótornyot építve csak, hogy megpillanthassam végre Magyarországot, de úgy tűnik késik.

- Még nincs itt - állapítja meg Litvánia elmésen, fején azzal az óriási gézmasnival, amit akkor kellett ráraknom, mikor véletlen nekistartott az egyik biztonsági őr hátának. Természetesen az őrnek nem lett baja, Litvánia viszont betörte a fejét. De hála remek orvosi és magyar tudásomnak, elrendeztem a dolgokat, plusz még Litvánia is kapott egy ilyen szép kiegészítőt! Egészen úgy néz ki vele, mint egy ajándécsomag, gondolkodtam is rajta, hogy Magyarországnak adom szuvenírként az emlékemre! De aztán meggondoltam magam, mivel megvárattam ENGEM! Nem fér a fejembe, hogyan is képzelem ezt!

- Jön a Magyar Köztársaság! - ordítja el magát az egyik csomagszállító emberke, akit még a reptéren szedtem fel, és kemény húsz dolcsiért rábeszéltem, hogy hordozza utánam a cuccaim. A kis szakadt úgy örült, mintha csak a lottó heti nyereményét kínáltam volna fel. A magyarok nagyon szeretnek pénzt kapni. Ez oké, amíg adakozó kedvben vagyok!

- Üdvözöllek, Amerika-san! - mosolyog rám egy barna hajú, kissé szomorkás tekintetű lány. Az ember azt hinné a magyar történelmet nézve, hogy valami húskolosszus kétajtós szekrény fog elé jönni Magyarország személyében, de tévednie kell, mivel csak egy igen törekenynek tűnő nővel találkozhat. De mit ne mondjak, igazán cucci ebben a szoknyában!

- Sziaaaa Magyarország! - intek neki elé lépve, és már keresem is az ajándéknak való Litvániát, de úgy tűnik, ő most eltűnt valahova. Na sebj, ezért jó, hogy mindig van nálam hamburger!

- Örülök, hogy meglátogattál minket, remélem, jól fogod érezni magad - folytatja Magyarország a kiselőadást, míg én az egyik táskámban elsüllyedve keresem azt a nagy adag hamburgert, amit még apokalipszis idejére kezdtem el gyűjteni, és azóta is magammal hordom mindenhol.

- Biztosan jól fogom, tessék, hoztam ajándékot is - húzom elő a tatyóból a hét méter magas hamburgerhegyet, és elégedetten konstatoálom magamnak, hogy igen: az öt évvel ezelőtt vett hambik is ugyanolyanok, mint a tegnapi beszerzettek! - Eh... köszönöm. - Nagy meglepetésemre Magyarország átveszi tőlem a hegyet, majd az egyik kísérőjének adja, aki majdnem le is ejti, de a másik hat kísérő segítségével már el tudják vinni a hambikat. Wow, Magyarország tényleg igazán erős! Nem csoda, hogy a Monarchia annak idején Európa egyik legnagyobb hatalma volt!

- Mond Amerika, nem lenne kedved megnézni a fővárosomat? A népem szereti a zenéd, és még jó pár ottani dologban megtalálnád magad - ajánlja fel a barna hajú, én pedig egy szomorú sóhaj kíséretében nézek rá.
- Persze, de én a Balatonban is szerettem volna fürdeni - mondom ki legnagyobb vágyam, mire Magyarország halkan felnevet.
- A Balatonban? De Amerika-san, hiszen a Balaton ilyenkor még hideg! Nézheted a víztükröt, de fürdeni még nem tanácsos benne - mondja okosan, majd a víz felé mutat, mivel történetesen épp a Balaton partján állunk. Ide beszéltem meg a találkozót, de még nem jutottam el odáig, hogy közelebből is megnézzem azt a halom édesvizet, pedig hogy szerettem volna!
- Közelebb megyünk hát a Balcsihoz, és én a tükörképem bámulva hajolok egyre közelebb a vízfelszínhez. Istenem, hogy milyen jóképű srác van itt a habokban! Na de a mellette álló csaj sem utolsó... It's my girlfriend! Or... only my friend?
- Biztos, hogy nem lehet benne fürdeni? - nézek könnytől csillogó szemekkel a mellettem állóra, mintha ettől megváltozna a tény, hogy a Balaton ilyenkor még hideg.
- Biztos! Ha fürdenél, ez történe veled. - Egy egyszerű mozdulattal a vízbe löki az immár körülöttünk lábatlankodó Litvániát, aki rögtön el is merül a feketeségben, majd hamarosan ismét feltűnik, egy kisebb jégtömbbe fagyva. Ettől valahogy elmegy a kedvem a pancsizástól, úgyhogy Litvánia kihalászása után úgy döntök, inkább tényleg csak nézni fogom a magyarok tengerét.
- Mik úszkálnak ott Magyarország? - mutatok néhány kis fehérén csillogó akármire, amik a víz tetején táncolnak, majd egy kis idő múlva eltűnnek, mintha ott sem lettek volna.
- Azok a nyárfáink termései - magyarázza a barna, mire értetlenül meredek rá.
- Ilyen sokat terem nálatok? - kérdezem elképedten, mire a magyar bólint, majd megfogja a karim, és a parttól elvezetve néhány fa alá invitál, és megáll velem. - Figyelj, Amerika-san, mindjárt kezdődik. - Összevissza bámé-szkodom, mivel nem tudom, pontosan hová kéne figyelnem, de hamarosan magától értetődővé válik. A szél kicsit feltámad, a fák lombjai pedig hajlongva adják meg magukat a légáramlatnak, és a levelek közül valami más is hullani kezd: az a sok kis fehér pamacs. A nyárfa termései.
- Nagy szemekkel bámulom őket, némelyiket a szél a hajamba, másokat az orrom hegyére fúj, amit nem is bírok ki tüsszentés nélkül, olyan csiklandós. Magyarország a hapticizási rohamomat látva felnevet, és pár tincsből elkezd kiszedegetni a nyárfa ajándékát.
- Ez olyan, mint Japánban a cseresznyevirág hullás - állapítom meg kissé elhalkult hangon, mintha még ezzel sem akarnám megzavarni a táncoló pelyhecskéket.
- Valóban - bólint az előttem lévő. - Csak az kevésbé idegesítő!
- Elmosolyodom, és a tekintetem a termésüket hullató fákhhoz vezetem. Egy darabig nézem, ahogy egyre több fehér pamacstól válnak meg, végül a pillantásom Magyarországra téved, aki a szemét félig becsukva néz maga elé és mosolyog. Először meg akarom kérdezni, van-e valami baja, de aztán mégse teszem. Akkor eszmélek rá, hogy még mindig fogja a kezem.
- A szívem hangosabban dobban, és mintha kicsit furcsábban érezném magam. Magyarország gyönyörű, ahogy itt áll előttem, én meg nagy valószínűséggel nevetséges vagyok ezzel a sok pehellyel a nyakamban. De neki még ez is jól áll. Olyan, mint a hó. Fehér, belep, de nem fázol tőle, csak csiklandoz.
- Lassan én is lehajtom a fejem. Értem, szóval ebbe még bele se gondoltam, a felismerés villámként jött. Hiszen Magyarország és én sosem lehetünk igazán jó barátok. Hiszen ő a Föld másik felén él, az évszakok is mások, a kultúra is, más minden... És akárhogy is szeretném, hogy másképp legyen, ő mindig távol lesz... túlságosan távol.
- Menjünk, Amerika - szólít meg Magyarország, mire feleszmélek. Bólintok.
- Okay...

- Bye, Magyarország! Ígérem, még meglátogatlak! - integetek az esti fényekben, a repülőre felszállva, miközben a kísézőim kezében tornyokban állnak a Magyarországon vett dolgok, amik természetesen mind kellenek nekem, és nem csak azért, mert ezek is rá emlékeztetnek...

- Viszlát, Amerika-san! Itt mindig szívesen látlak! - mosolyogva integetek még egy kicsit, mikor leesik. Várjunk csak. Azt mondta, „látlak”? Lassan elpirulok, majd már éppen nekiállnék az örömkítőrésemnek, mikor a mögöttem jövő csomaghordó megbotlik, és az egész hegyet rám ejti. Természetesen az utána lévőök is így tesznek, így aztán a végén csak egy nagy bőröndhalmot látni. A lelkeket kilehelve kapkodok levegő után, és nagyokat nyekkenve hallgatom, ahogy Magyarország nevet rajtam. Na szép... a szerelem fájdalmas, nemde?

Aucs...

A repülőgép felszáll, a kifutón álló lány pedig lassan leengedi a kezét. Már nincs, aki elvonhatná a figyelmét, már nincs, aki feltarthatná őt. Mert nem csak egy ország érkezett hozzá „látogatóba”...

- Végre elment azaz idióta, már igazán zavart a jelenléte. Néha olyan érzésem van, hogy még Olaszországnál is rosszabb! - nevet fel a mellé lépő szőke férfi.

- Mit akarsz, Németország? - fordul felé a barna, mire a srác sejtelmesen elvigyorodik.

- A legintelligensebb országok közé tartozol Magyarország. Szerintem már rájöttél. - közelebb lép a lányhoz, és átfogja a derekát. - Szükségem van rád. Megint...

- Nem - löki el magától a magyar, és szembefordulva vele élesen néz rá. - Megmondtam, Ludwig, többé egy mocskos tervedben sem fogok részt venni! - mondja magabiztosan, de a németet nem hatja meg. Sokkal erősebb tőle, és lehet akármilyen biztos a dolgában, könnyűszerrel felül tud kerekedni rajta.

- Ha nem mész bele magadtól, kényszeríteni foglak rá. - A barna erre lehajtja a fejét, és oldalra pillant.

- Mit érsz még velünk? Az idő múltával egyre gyengébbek lettünk. Ezt már a másodikkor is észrevehetted volna.

- Valóban, az erődre már nem támaszkodhatok, de ott van még az eszed - böki meg a lány homlokát a szőke, majd az ég felé pillant. - Különbén is, a semminél még te is több vagy.

- A semminél még én is több vagyok... - ismétli meg Erzsébet, majd ő is az ég felé néz.

Mindig távol leszel... és én mindig elesett leszek. Nem tudom, mikor érhetek majd fel hozzád. Tengeren túli hatalom...

A fanfic-et írta: Ereni